

Kompletterande förhör med
Svensson, Jan-Åke, född 510617-
3999.

Förhöret hållet på kriminal-
avdelningen, Våldshoteln ons-
dagen den 9/4 1986 med början
klockan 07.05.

Förhørsledare krinsp Paul Johansson.

Förhörsvittne ej tillgängligt.

Svensson är underrättad om att han skall höras ytterligare
beträffande sina iakttagelser i samband med mordet mot stats-
minister Olof Palme.

Svensson är tidigare hörd under uppslag E 251.

Svensson berättade att han den aktuella kvällen körde sin bil
Kungsgatan upp i västlig riktning fram till Sveavägen, och svängde
där till höger, och därefter hade han för avsikt att svänga
Tunnelgatan ner till vänster. Av den anledningen så stannade han
bilen i det vänstra körfältet på Sveavägen vid trafikljusen för
den svängande trafiken mot Tunnelgatan väster ut. Vad han kan
erinra sig så hade han ingen bil framför sig, och han kan inte
påminna sig att det hade stått någon bil i körfälten bredvid
heller.

Svensson uppskattar att han kan ha stått vid trafikljuset i
cirka 15 upp till 30 sekunder innan han hörde en smäll.
Svensson tittade åt det håll varifrån smällen hörts, och omedel-
bart därefter så hörde han åter igen en smäll. Svensson obser-
verade också att det ryker till vid trottoarkanten i närheten
av körbanan. Han ser också i samma sammanhang tre personer som
står på trottoaren, och två av personerna är män, och en är
kvinna. Mannen i mitten sjunker ihop på trottoaren och mannen
som har stått till höger från Svensson sett försvinner in i
gränden, alltså Tunnelgatan öster ut. Svensson poängterar
att alla iakttagelser som han nu berättat om sker inom
en väldigt kort tidsperiod. I princip så händer det i ett
moment. Mannen som försvinner in i gränden springer.

Omedelbart efter skeendet så försöker Svensson köra över sin bil till Sveavägens östra känd, men han hindras tillfälligt av en ljus taxi och en större bil, liknande Blacer. Dock så får han till slut plats och stannar framför dessa bilar. Normalt har Svensson biltelefon i sin bil, men han hade tagit bort den med tanke på inbrottsrisken, men han såg att det fanns antenn på Blacern varför han omedelbart efter det han stannat bilen gick över dit och försäkrade sig om att man försökte få tag i hjälp.

Strax, eller i samband med att skotten föll så hade Svensson också i förbigående lagt märke till en man i blå jacka som hade, som han uppfattade, kommit gående efter de tre personer som han tidigare beskrivit. När skotten föll hade mannen liksom ryggat till och liksom tagit skydd i en port eller i en portnisch, ungefär 30 meter bakom händelseplatsen. När sedan Svensson efter det att han parkerat och försäkrat sig om att hjälp tillkallats, fått syn på mannen igen, så hade denne varit på väg att gå bort från platsen, varför Svensson gått fram till honom och bett honom stanna kvar eftersom han förstod att mannen var vittne till händelsen. Svensson var aldrig själv fram till platsen där offret låg eftersom det redan samlats rätt många människor där. Han hade också sett att upplivningsförsök igångsatts.

Svensson hade parkerat sin bil på Sveavägen strax norr om Tunnelgatans mynning, och efter det han klivit ur och gjort det han tidigare berättat om så promenerade han förbi själva brottsplatsen så att han befann sig söder om Tunnelgatans mynning när den första polisbilen anlände. Detta var omkring tre minuter efter händelsen. Så fort denna polisbil, som hade stannat på gångbanan, stoppat så hade Svensson talat om för poliserna åt vilket håll gärningsmannen sprungit. Det anlände sedan även en polispiket och i det här sammanhanget så anmälde Svensson sitt eget namn till en kvinnlig polis, och han såg även till att den tidigare nämnda mannen i blå jacka lämnade sitt namn till polisen.

När Svensson ombedes beskriva gärningsmannen, så uppger han att han inte kan säga någonting utöver vad som nämnts vid det förhör som hölls med honom tidigare. Han har att tillägga här i så fall att mannen sprang på ett sådant sätt som tyder på att han inte kan ha varit speciellt gammal. Han sprang med andra ord relativt spänstigt. Svensson påpekar också att när han vid det tidigare förhöret lämnade signalementet på gärningsmannen så hade han inte läst något beträffande detta i tidningar. Han har nu senare reagerat när han läst att gärningsmannen har beskrivits ha en lång jacka. Detta stämmer inte med Svenssons minnesbild. Svensson vill minnas att mannen hade en mörk jacka, högst 3/4 lång. Svensson hade också reagerat för att mannen hade beskrivits ha en keps eller liknande på huvudet. Detta stämmer heller inte med Svenssons minnesbild, utan Svensson anser att mannen i stället torde ha varit mörkhårig och var barhuvad eller att han hade mörk stickad mössa.

Svensson såg gärningsmannen under den tid det tog för honom att springa från brottsplatsen tills dess han skymdes av husfasaden inne på Tunnelgatan. Mannen sprang då hela tiden. Svensson såg aldrig ansiktet av mannen på ett sådant sätt att han skulle kunna återge en bild av honom. Svensson hade heller inte reagerat för att mannen skulle ha varit speciellt lång eller speciellt kort, och har därför svårt att ange någon längd över huvud taget på mannen.

Svensson hade inte lagt märke till några människor runt platsen för brottet förutom den han beskrivit som bärande en blå jacka. Med det menar han att han hade inte fäst sig vid människor i bilar som tillhör den normala stadsbilden.

Svensson har själv inget att tillägga till protokollet, och han godkänner att detta skrivs ut som det dikterats in på bandet i hans närvaro.

Som ovan

Paul Johansson

krinsp

I hörbara delar rätt avskrivet intygas:

Ulla Perzohn